

**KRONIKA POLSKIEGO TOWARZYSTWA GEOLOGICZNEGO
ZA ROK 1997
CHRONICLE OF THE POLISH GEOLOGICAL SOCIETY FOR 1997**

Kazimierz Piekarski

1925 – 1995

Dnia 8 sierpnia 1995 roku zmarł po ciężkiej chorobie dr inż. Kazimierz Piekarski, krótko po przejściu na emeryturę. Urodził się 27 października 1925 roku w Chełmie Lubelskim. Należał do pokolenia, któremu wojna i okupacja niemiecka uniemożliwiła normalny tok edukacji. Jak wiele polskiej młodzieży uczęszcza na komplety tajnego nauczania. Po wyzwoleniu opuszcza dom rodzinny w Chełmie i kontynuuje naukę w Gimnazjum dla Dorosłych, następnie w Liceum Ogólnokształcącym we Wrocławiu, które kończy maturą w roku 1946. W tym też roku rozpoczyna studia na Akademii Górniczej w Krakowie.

Uzyskawszy dyplom mgr inż. hydrogeologa w roku 1952 rozpoczyna pracę w Przedsiębiorstwie Geologicznym w Krakowie, z którym jest związany do roku 1967. Zdobywa tam znaczne i wielokierunkowe doświadczenie w dokumentowaniu złóż surowców mineralnych. Bierze udział w rozpoznaniu i dokumentowaniu cechsztyńskich złóż rud miedzi w rejonie Złotoryji i Bolesławca i w dewonie Gór Świętokrzyskich, złóż rud cynku i ołowiu w utworach triasu w okolicy Olkusza, a także złóż surowców skalnych dla produkcji materiałów wiążących i ogniotrwałych na terenie całej Polski. Podejmuje obowiązki kierownika Działu Dokumentowania złóż. Współpracuje z dużym zespołem specjalistów, również spoza Przedsiębiorstwa, przede wszystkim z pracownikami przemysłu cementowego, z którymi łączą Go pomysły konkretnych rozwiązań dla uzyskania cementu wysokiej klasy.

Wrodzona pasja badawcza i szczególne zainteresowanie złożami kruszców, zaowocowały uzyskaniem stopnia doktora nauk technicznych w Akademii Górniczo-Hutniczej w roku 1967.

Rozprawę doktorską p.t. „Zależność występowania triasowych złóż rud Zn i Pb od starokimeryjskiej budowy tektonicznej regionu śląsko-krakowskiego”, wykonał pod kierunkiem naukowym prof. Stanisława Jaskólskiego. Akcentuje w niej argumenty dla ustalenia wieku okruszczenia i dla przyjęcia osadowej genezy złóż Zn-Pb. Wśród badaczy tych złóż wyróżnia się konsekwencją w swoich poglądach, nawet wbrew innym, przeważającym opiniom na temat ich genezy. Wykazuje tym samym cenne dla badacza podejście krytyczne w stosunku do utartych poglądów.

Zmiana miejsca pracy na Oddział Górnośląski Instytutu Geologicznego w Sosnowcu w roku 1968, pociąga za sobą zmiany nie tylko w życiu rodzinnym i koleżeńskim, ale i zawodowym – pozwala na szersze rozwinięcie zainteresowań naukowych.

Jest to już inny zakres i przedmiot studiów, gdyż w tym czasie

Oddział Górnośląski prowadzi badania paleozoiku NE obrzeżenia Górnośląskiego Zagłębia Węglowego w oparciu o otwory wiertnicze. Kazimierz Piekarski obejmuje stanowisko adiunkta i kierownictwo Pracowni Złóż Rud Metali Nieżelaznych. Zbiera dane, profiluje i opracowuje przejawy okruszczenia w starszym paleozoiku w rejonie Lublińca, Mrzygłodu i Zawiercia.

W roku 1969 z Jego inicjatywy rozpoczyna się systematyczne badania okruszczenia utworów staropaleozoicznych w NE obrzeżeniu GZW. Kazimierz Piekarski opracowuje nowe metalogeniczne założenia dla przyszłych prac poszukiwawczych.

W maju 1971 r., na posiedzeniu Polskiego Towarzystwa Geologicznego w Krakowie, po raz pierwszy referuje wspólnie z M. Banasiem i A. Paulo wstępne dane o odkryciu mineralizacji molibdenowej w badanych utworach.

Od tej pory okruszczenie Cu-Mo jest przedmiotem i osobistego zaangażowania i głównym problemem zainteresowania w pracy zawodowej, uwieńczonym dokumentacją złoża rud molibdenowo-wolframowo-miedziowych Myszków w kategorii C₂, wykonaną razem z zespołem współpracowników w roku 1993.

Jest autorem licznych opracowań archiwalnych i publikacji poświęconych okruszczeniu starszego paleozoiku, które stara się przedstawiać na szerokim tle budowy geologicznej regionu. Zainteresowanie tą problematyką skłania Go do przeprowadzania własnych obserwacji rdzeni paleozoicznych z bardzo wielu otworów wiertniczych, szczegółowego ich opróbowania, przede wszystkim pod kątem opracowań paleontologicznych. Współpracuje z wieloma specjalistami, dokumentując otwory ordowiku i syluru w NE obrzeżeniu GZW. Przedstawia własną koncepcję budowy geologicznej obrzeżenia, opracowuje „Zgeneralizowaną mapę geologiczną w skali 1:100 000” podmezozoicznego podłoża, bez utworów permu. Ustala prawidłowości występowania okruszczenia w paleozoiku i przeprowadza studia metalogeniczno-prognostyczne.

Jego dorobek naukowy wyraził się 25 publikacjami, których jest autorem lub współautorem. Trwale znaczenie mają też liczne opracowania archiwalne; w tym dokumentacje otworów wiertniczych, które mogą być wykorzystywane w dalszych pracach badawczych w regionie. Był autorem wielu referatów prezentowanych w kraju i zagranicą. Współorganizował dwa kolejne (54 i 65) Zjazdy PTG, odbywające się w regionie krakowsko-częstochowskim.

Uczestniczył w opracowaniach porównawczych okruszczenia paleozoiku obrzeżenia ze złożami porfirowymi w Bułgarii i Słowacji, a ostatnio w ramach współpracy z amerykańską Służbą Geologiczną w Denver, także ze złożami amerykańskimi.

Kazimierz Piekarski posiada swój trwały wkład w poznanie budowy geologicznej paleozoiku obrzeżenia GZW. W gronie specjalistów był czołową postacią inicjującą i realizującą badania, szczególnie w zakresie surowcowym. Pozostawił wartościowy dorobek i opinię o dobrze wypełnionym obowiązku.

Drugą Jego pasją była doskonała orientacja w światowej polityce. Interesowało Go tu wszystko. Był znakomicie odczytany w tej mierze, potrafił trafnie przewidywać kolejne kierunki przemian, łącznie ze zmianami, które się dokonały w Polsce. Rozmowy na ten temat zawsze były interesujące. Był wrażliwy na piękno krajobrazu, przyrodę i przejmowała Go osobiście jej degradacja. Szczególnie serdecznie był związany z Jurą krakowsko-częstochowską, regionem w którym prowadził badania geologiczne. Zawsze będziemy o Nim pamiętać.

Jadwiga Ślósarz

**Spis wybranych publikacji
dra Kazimierza Piekarskiego**

- 1965 Wpływ wietrzenia dolnojurajskiego na złoża rud Zn-Pb w triasie śląsko-krakowskim. *Przeł. Geol.*, 2.
- 1971 Przejawy mineralizacji w utworach syluru wiercienia Lubliniec. *Rudy i Metale Nieżel.*, 4: 189–193. Katowice.
- 1972 O mineralizacji miedziowej i molibdenowej w rejonie Mrzygłodu. *Rudy i Metale Nieżel.*, 1: 3–7. Katowice. (wspólnie z M. Banasiem i A. Paulo).
- 1974 Rudoność utworów staropaleozoicznych północno-wschodniego obrzeżenia Górnośląskiego Zagłębia Węglowego. *Przeł. Geol.*, 12: 587–591.
- 1978 O występowaniu ordowiku w okolicach Mrzygłodu. *Przeł. Geol.*, 11: 647–648 (wspólnie z A. Siewniak-Witruk).
- 1982 Pozycja stratygraficzna warstw z Kotowic. *Przeł. Geol.*, 7: 366–369 (wspólnie z B. Szymańskim).
- 1983 Analiza metalogeniczno-prognostyczna utworów paleozoicznych północno-wschodniego obrzeżenia Górnośląskiego Zagłębia Węglowego. *Ann. Soc. Geol. Polon.*, 53: 207–234.
- 1988 Nowe dane o mineralizacji kruszcowej w utworach staropaleozoicznych na obszarze Myszków-Mrzygłód, NE obrzeżenia GZW. *Przeł. Geol.*, 7: 381–387.
- 1992 Contact Metamorphic Rocks from the Vicinity of Myszków (Upper Silesia). *Bull. of the Pol. Acad. of Sciences*, 40: 31–42 (wspólnie z W. Heflikiem).
- 1993 Old Paleozoic ore mineralization of the Myszków-Mrzygłód area (NE margin of the Upper Silesian Coal Basin). *Kwart. Geol.*, 37: 385–396 (wspólnie z Z. Mígaszewskim).
- 1995 Geologic setting and ore mineralization characteristic of the Myszków area (Poland). *Kwart. Geol.*, 39: 31–42.